

5466

ACC. N:R.

Landskap: *Halland* Upptecknat av: *Per Jansson*
 Härad: *Höhs* Adress: *Skottorp*
 Socken: *Rännestöv* Berättat av: *Gustav Jansson*
 Uppteckningsår: *1938* Född år *1881* i *Rännestöv*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör Troll, som vakta
 skatter 5 1.
 Troll i kobas 5
 Bäckamannen 76

Skriv endast på denna sida!

7 sid.

ACC. N:R. 5466

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVTrollens silverpenningar.

Det går en sägen, att det finns en gryta med silverpenningar på gravhögen Fakkhöj i Alstorp i Rännelvs socken. Flera ha försökt få tag i skatten, men alla ha misslyckats. En dag på äut ligger skatten synlig, men den är ändock inte lätt att få tag i. Den, som skall få skatten, måste gå till platsen, så han är där vid elva tiden på natten. Under vägen dit och hem, får han inte säga ett ord, ty då försvinner skatten ned igen. Om en spälbit kastas ned i grytan, miste trollen sin makt över den, och de kunna då inte gömma den igen, utan grytan står öppen, så att pengarna kunna plockas upp. En gång försökte ett par att gripa skatten

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 5466

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
— 3 —

2.

De begävo sig iväg på bestämd tid och kommo
överens att inte säga ett enda ord till varandra.
När de kommo nära grytan, fick ^{den} ena se på den, och
han blev så ivrig, att skyndade sig, allt o vad han
orkade. I sin iver snubblade han över en sten
och stred till av smärta, nu hade trollen åter
maket över grytan och visps så över grytan med
silverpengarna förbrunnen. Skattsökarna tyckte
också sig höra hur glada trollen blev över att de
fått behålla sin gryta.

5466

ACC. N:R. _____

Landskap: _____ Upptecknat av: _____

Härad: _____ Adress: _____

Socken: _____ Berättat av: _____

Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Trollens vattenkruka.

En bonde i Hasslöve hade kreatur, som
gingo på bete på Hellsandsåsen intill Hällebach. En dag
då han som vanligt kom för att vakttra sina djur,
sätte han sig vid bäckakanten, medan de brucko. Rätt
som det var fick han höra hur trollen samtala invid
Hällefallet. Ett troll sade: "Varför ska' ja' allti gå
äfte vatten? Varför ska' ja' allti gå äfte vatten?"
Då svarade en hesare, grovare röst: "Lätt krukön lät
en annan gå!" Nu kunde bonden inte längre sty-
ra sin nyfikenhet utan skyndade fram för att under-
söka varifrån ljudet kom. Han hörde ett prass-
lande och gick dit. Där stod den kopparkruka
som trollen nyss talat om. Bonden tog krukön

Skriv endast på denna sida!

5466
ACC.-N:R.

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

och då hörides gråtande ljud och snuffningar inne från berget, hollen ville inte mista sin kruka. Kucken förvarades sedan inom släkten som en dyrbarklenod. Nu i dag anses det, att hollarna vid Hällefallet, och ibland höres också hollens vemodiga klagan över förlusten av sin kopparkruka.

5466
ACC. N.R.

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

75

Trall i kobås

En bonde i Knäred hade en kobås invid väggen, där inget djur kunde trivas. I flera år hade det stått djur i båsen men alltid hade ^{de} gått på samma sätt. Djuret avtygade på en kort tid och dog. Han hade försikt med stora kraftiga kvigor, små kalvar och kor i båsen, det ^{blev} samma resultat. På grund härav bodes han inte ha något djur i båsen, och nu hade ~~de~~ stått tom en lång tid. Att det var tralltyg med i spelet begrep bonden, och han visste att sål kunde skydda mot olyggen. Därför lade han spällbåsar imellan stenarna i gårdens stensättning. Korva togas åter in i båsen, och aldrig blev något djur sjuk och dog.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 5466

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVBäckemannen.

Snickaren Vennersten ägde hemmanet Edsberga nr 7 i Rännestv. Han hade en egendomlig vana att alltid vara fientligt sinnad mot pojkar i skuldern. Fick han tag i någon sådan pojke, kunde den vara säker på ett bra kok stryk, antingen den gjorde något ont eller inte. En sommardag hade han slutat arbetet sent på kvällen. Han färdades över en bäck vid hemfärderna, och det var vid 11 tiden på natten. När han kom mitt på bron, fick han till sin stora förvåning se en tolvårs pojke stå där. Han gick strax fram till denne för att ge honom en örfil. I samma ögonblick växte pojken så att hans storlek var nu som en jättes. Denne jätte gav honom ett kraftigt slag i huvudet, så att han föll

Skriv endast på denna sida!

15
6

ACC. N:R. 5466

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6
7

ned i bäcken. Ett hänkande hördes från jätten, och så
försvann han ned i bäcken. Det var bäcksmannen, som
utkrävde hämd för Vennerstens pientlighet mot pojkar.
Vennerstens hustru hade blivit orolig
på grund av sin makes bortvaro och gick ut för att
söka honom. Hon fann honom liggande i bäcken,
och hade hon inte kommit till hjälp, hade han drunk-
nat.